

Przy grobie Batsányi'ego *

(Batsányi sírjánál 80 év múltán)

Dzięki dobrej Annie,
jak u nas się mówi
„dziesiąta woda...”,
jesteśmy krewniakami.
Lecz nie tylko z tego powodu
opłakiwaliśmy Ciebie i wspierali
powrót Twoich prochów do Tapolcy,
okrągłe 80 lat temu.
Garstkę prochów poety, bohatera,
wygnanego patrioty
i Gabrieli.
Mówią że byłeś pięknym mężczyzną,
jeśli nie kłamią portrety Klingera i Fügera –
najprzystojniejszym Madziarem
między poetami.
Liceum, w mieście Festeticsa,
gdzie Proplich pokonał Cię
krótkim wierszykiem,
dało Ci Juranitsa,
uczonego, mądrego księdza,
i co najważniejsze
kompana z lat młodości.
Razem zdobywaliście górę
świętego Michała,
pustelnika szukając
na zarośniętym perukowcami pagórku
starej kapliczki.
On, po uwolnieniu Cię
z Kufstein i Spielbergu,
nie bał się wysyłać listów do Linzu.
Opłakiwał Gabriellę,
i płakał nad Tobą,
kiedy zostałeś sam
w przez Rzymian założonym Lentii.
Nawet nie doczekałeś
bohaterskiej rewolucji....

Stoję tu, przy Twoim grobie.
Zapalam świecę Tobie i Gabrieli.

W wieczornej ciszy
wiatr rozwiewa jesienne liście...

* János Batsányi (1763-1845), największy poeta węgierski Oświecenia, rewolucjonista. Daleki krewny autora.

Tapolca: rodzinne miasto poety

Gabriela: Gabriella Baumberg, żona poety

Lentia: łaciska nazwa Linzu.

Bohaterska rewolucja: 15. marca 1848 r. (Wiosna Ludów)